

Charakter prawny umowy konsorcjum

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: wtorek, 16, kwiecień 2013 00:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 3544

Do połączenia sił w ramach konsorcjum dochodzi głównie dlatego, że zadanie które ma zostać wykonane po prostu przerasta możliwości jednego podmiotu. Dzieje się tak, ze względu na jego rozmiar lub poziom skomplikowania. Innym z powodów jest podział ryzyka na więcej podmiotów, lub fakt, że tylko kilka podmiotów wspólnie jest w stanie spełnić postawione warunki.

Współpraca w ramach konsorcjum z reguły ogranicza się do wykonania jednego zadania, dlatego też jego uczestnicy wybierają zwykle prostą konstrukcję formy wspólnego działania.

W prawie polskim brak jest ustawowej definicji konsorcjum. Dlatego też wątpliwości budzi jego charakter prawny. L. Stecki wskazuje, że „konsorcjum jest nietypową spółką prawa cywilnego. Zróżnicowania tych dwóch podmiotów nie da się jednak nie zauważyć. Polega ono przede wszystkim na braku ponoszenia solidarnej odpowiedzialności za zobowiązania konsorcjum oraz innym uregulowaniu uczestnictwa w zyskach i stratach konsorcjum niż ma to miejsce w przypadku spółki cywilnej. Jeżeli umowa konsorcjum przewiduje solidarną odpowiedzialność uczestników to należy uznawać ją jako umowę spółki prawa cywilnego. („Konsorcjum”, Toruń 1997, str. 140)

Jednakże, nie każda umowa konsorcjum jest umową spółki cywilnej. Zasada swobody umów, przewiduje prawo nadawania umowom zróżnicowanej treści, byle by nie naruszały właściwości (natury) stosunku prawnego, ustawy ani zasad współżycia społecznego. Tylko umowa konsorcjum, która wykazuje cechy określone w art. 860 k.c. jest umową spółki cywilnej.

Forma konsorcjum stosowana jest także przez jednostki samorządu terytorialnego obejmując m.in. współdziałanie kilku jednostek bądź jednostek samorządu z organizacjami pozarządowymi.

Źródło: J. Hilla „Prawne problemy funkcjonowania konsorcjum”, Radca Prawny 5/2005.